

Jeg-vandring

Denne vandring er god at lave i mindre hold, så bed gerne om hjælp fra andre til at bemande de forskellige stationer. Alle hold starter ved station 1, så de sendes af sted med lidt mellemrum.

Station 1 – foster – et mørklagt rum:

Konfirmanderne lukkes ind i depotet. De lægger sig på gulvet. Hjertelyd downloades fra youtube på forhånd. Sæt lyden i gang. Efter lidt tid læses Sl. 139, 13-16:

*Det var dig, der dannede mine nyrer,
du flettede mig sammen i min mors liv.
Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt,
underfulde er dine gerninger,
jeg ved det fuldt ud!
Mine knogler var ikke skjult for dig,
da jeg blev formet i det skjulte,
blev vævet i jordens dyb.
Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje;
alle dagene stod skrevet i din bog,
de var formet,
før en eneste af dem var kommet.*

Hjertelyden ophører. Den voksne siger: "Dit hjerte har slået, siden du lå i din mors mave. Ligeså længe har Guds hjerte slået for dig. Gå ud i livet, gå ud i lyset!" Konfirmanderne går videre til næste station.

Station 2 – ensomhed – konfirmandlokalet:

Konfirmanderne spørges, om de kender til at føle sig ensom en gang imellem. Det gør de fleste mennesker. Jeg har også følt mig ensom, og nogen gange har jeg tænkt, at der ikke er nogen, der ser mig, og der er ikke nogen, der ved, hvad jeg laver. Men så tænker jeg (Sl. 139, 1-5):

*Herre, du ransager mig og kender mig. (Jeg strækker armene ud til siderne.)
Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke;
(Jeg står først og sætter sig derefter på gulvet.)
du har rede på, om jeg går eller ligger, alle mine veje er du fortrolig med. (Jeg
stiller mig først op og går omkring og lægger mig derefter ned.)
Før ordet bliver til på min tunge, kender du det fuldt ud, Herre; (Jeg gaber.)
bagfra og forfra indeslutter du mig, og du lægger din hånd på mig. (Jeg
omfavner mig selv og breder derefter armene ud.)*

Når den voksne har læst teksten en gang og gjort fagterne, indbydes konfirmanderne til at være med. Teksten læses nu langsomt og bevægelserne gøres sammen med konfirmanderne.

Station 3 – døden – mørklagt rum

Konfirmanderne kommer igen ind i det mørke rum. Den voksne tænder for hjertelyden igen, men denne gang langsommere. Hjertelyden bliver tungere og langsommere og hører pludselig op. Efter en kort stilhed læses højt (Sl. 139, 7-12):

*Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd?
Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?
Stiger jeg op til himlen, er du dér,
lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.
Låner jeg morgenrødens vinger
og slår mig ned, hvor havet ender,
så leder din hånd mig også dér,
din højre hånd holder mig fast.*

*Siger jeg: »Mørket skal dække mig,
lyset blive til nat omkring mig«,*

*så er mørket ikke mørke for dig,
natten er lys som dagen,
mørket er som lyset.*

Den voksne tænder et stort lys midt i rummet.

Hver konfirmand fået et fyrfadsllys, som de tænder på det store lys.

Samtale: Hvordan var det? Hvad var rart/ikke så rart?

Konfirmanderne sidder igen på deres pladser og skal nu skrive 1-3 ting ned, de gerne vil blive bedre til. Sedlerne tages med hjem.

Denne aktivitet er inspireret af Konfirmandundervisning med Kristuskransen af Emma Tribell